

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-ій пополудні.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня звичайні
приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Надісланім»
20 кр. від стрічки. Подяки і
приватні денесеня по 15 кр. від стрічки.

До відомости московських агентів.

Над передовою статю «Галичанина» з 18. лютого можна би сміло перейти до дневного порядку. В ній не сказано нічого нового понад те, що ми давно знали, іменно, що від десятків літ московські наймити за юдиний гріш «благотворительних московских комітетів» ширять на австрійській Русі пан-московські утопії та православіє. Зразу крились ті московські агенти з своєю підпольною роботою, нині, осмілені подібними іредентичними проявами в других австрійських коронних краях, підняли они свої голови висше і голосять вже явно єдинство Русі з Москвою, а дехто з них оправославив ся навіть. Розуміє ся, що смілість наших московских ренегатів страха ради прокураторского і судейского не пішла ще так далеко, щоби они голосили вже «державне обєдиненіє» австрійської Русі з Росією. Московські ренегати вдоволяють ся поки-що ширити між рускою інтелігенцією і руским селянством «ідею одноплеменности, літературного та культурного єдинства» австрійської Русі з Москвою. Московські агенти підготовлюють лише терен для колишнього «державного обєдиненія» Галичини та Буковини з Росією, а се в виду основних державних законів годі підтягнути під карний кодекс.

Що-ж сказано в згаданій статі «Галичанина» з 18. лютого? В статі сій кпить собі «Галичанинъ» з статі «Дѣла», надписаної: «Маска спала» (з котрою ми вже познайомили наших читателів). «Галичанинъ» зве політиків з «Дѣла» наївними за те, що ті політики аж тепер доглупались, що т. зв. історическа, староруска чи консервативна партія на Галицкій Русі уважала себе завсїгди ідентичною з московским народом від 1848 року. Зубрицкий, Литвинович та Наумович — каже «Га-

личанинъ» — були в літах 1848, 1849, 1866 і 1870 лише «етапами розвитку руской мысли», а тепер виявили ту «русскую мысль» явно «русскі» мужі довіря на зїзді 7. лютого у Львові, а то для того, бо «русско-народная» партія розвинулась і скріпила ся, і бо як-раз тепер настало «благоприятное время», щоби «задачи і ціли сеї партії дальше розвивати і — ширити».

«Галичанинъ» звертає свої кпини голловно проти п. Романчука яко провідника нової «національно-демократичної» партії, кажучи, що орган п. Романчука довго не знав, яке становище заняти би єму супроти звісного «Отзыва» «Русско-ї Ради» і зїзду мужів довіря «історическої» партії, — чи «принципальне», чи «вижидаюче»? По довгім думаню — каже «Галичанинъ» — рішено заняти «наївне» становище, що і виявлено в статі «Дѣла» під заголовком: «Маска спала». «Наївними» зве орган Маркова своїх недавних союзників і сей орган рускої печати, з котрим п. Маркова вязала через три роки така щира дружба, що «Галичанинъ» брав вступні статі з «Дѣла», а «Дѣло» з «Галичанина» без всяких застережень і сорому на лиці.

«Галичанинъ», щоби закрити дійсні мотиви до пропаганди своєї пан-московської утопії, с. є. субвенції з неофіціальних і офіціальних жерел московских, плете, будто до розросту і скріплення москвофільства на Галицкій Русі причинила ся найбільше система управи Галичини, практикована гр. Баденім, і ся обставина, що «народовці» упали тепер в рамена соціальних демократів чи радикалів. Угнет «старорускої» партії через б. намісника — каже «Галичанинъ» — відкрив «деяким народовцям» очи і они опинились в таборі москвофільским, а союз п. Романчука з інтернаціональними змаганнями д-ра Франка велів нам (Маркову) піднести високо «русско-історическе» знамя і зібрати довкола себе всіх «рус-

ских», що не хотять «служити» Полякам і європейскому інтернаціоналови. Виправдуючи в сей спосіб зсолідаризоване ся москвофіль, «Галичанинъ» злобить ся на «Дѣло», що оно в статі: «Маска спала» поважилось заденунциувати московску агентуру перед австрійским правительством, поставивши питанє: «Як другі фактори подивлять ся на найновішу метаморфозу галицких москвофіль?» «Галичанинъ» вправді не боїть ся сего «доносу», тим меньше, що «Дѣло» се питанє лишило без відповіді. Тож ми виручимо в тім згляді «Дѣло» і скажемо на адресу наших явних москвофіль, що ми не стерпимо дальшої пропаганди сеї пошести на австрійській Русі і постараємось о средства на єї «умаленіє». Се велить нам обовязок супроти нашого народа і обовязок супроти держави, в котрій живемо і розвиваємось на своїх національних основах. «Галичанинъ» може бути певний сего, що для єго іредентичної пропаганди не наспіло ще в Австрії «благоприятное время», і що вся інтелігенція руска сполучить як-раз тепер всі свої сили, щоби з корінем вирвати з організму руского народа ту гниль, що язвить і затроєє правильний національний і культурний розвій Галицкої і Буковинської Русі. Ми рівнож з своєї сторони питаємо нині у компетентних факторів, чи они на будуче думають рівнодушно відноситись до сеї пан-московської пропаганди, ширеної неофіціальною Росією на шкоду Австрії і руского народа, бо руский нарід протестує проти сеї пропаганди і виповідає їй явну війну. Чи «Галичанинъ» зволить і нас почислити між донощиків — се нам байдужно, з рота ренегата не обидний нам ніякий епітет. Русь хоче жити «своім» житєм і не стане в руках московских централізаторів матеріалом до пан-московских експериментів. Для платних агентів не мав впрочім жаден нарід чувства пощади. Ефіяльти і

15

ВОЛОДИМИР КОРОЛЕНКО.

СУДНИЙ ДЕНЬ.

(Йом кіпур).

(Далі).

Вернувшись після усього сего на село, пішов мірошник до шиньку, а там сидить Харко і тягне на сугорочку люльку. Мірошник тільки мотнув йому головою, як Харко, — хоч і гордий чоловік, — зараз скочив на рівні ноги і побіг до нього.

— Ну, що скажеш? — спитав його мірошник.

— А що мені казати? Подожду, че не скажете ви мені чого-небудь.

— То-то!

Не став тепер мірошника словами допікати, а згріб в обидві руки картуз і, вислухавши, що йому сказав Пилип, відповідав розуменько.

— Рад старати ся задля вапої хазяйської милости.

І почав мірошник шинкувати і панувати у Новій-Каменці краще від Янкеля, і почав давати людям на випас свої карбованці, а як прийде речинець зганяти їх знов у свою скриню,

в купі з приплodom. І ніхто уже не мішав йому у Новій-Каменці.

А що люди нераз від нього плакали гіркими сльозами, — ну, і се теж правда, а правди нікуди не дінеш. Таки плакали немало: може не меньше, ніж від Янкеля, а може ще й більше, сього уже я вам не скажу напевне. Хто там міряв мірою людське горе, хто лічив ліком людські сльози?... Е, ніхто не міряв, ніхто й не лічив, а старі люди так кажуть: їде чи ходить, на одно виходить; чи клюкою, чи палкою — усе спивні несолодко... Не знаю як хто, а я думаю, що се правда....

VIII.

От признати ся вам, і не хотіло ся би мнї про свого приятеля таке розказувати, а нічого робити: почав, так треба довести до краю; з піснї, кажуть, і слова одного не викинеш... Та ще, як і сам мірошник не таїть, так на віщо я буду таїти?...

От бачите, яке діло... — Старому Янкеліві тільки і треба було людської копійки. Було, де хоч краєчком уха зачує, що у чоловіка валяеть ся у кишені карбованець або хоч два, так у нього зараз і забуравить у серці, зараз і вигадує таку причину, щоби того карбованця, мов карася з чужого ставу, вивудити та перепустити

до себе для розплodu. Вигоріло, він і радїє собі з своєю Суркою.

Ну, а мірошникові уже сього мало. Янкель сам перед усяким чоловіком у три погібелі гнув ся, а мірошник людей гне, а сам голову дере у гору, мов индик. Янкель, було, юркне до станового з заднього ходу та й трусить ся біля порогу, а мірошник преть ся на ганок, мов у свою хату. Янкеля як під чаркою хто по потилиці затопить, дуже не зобиджаєть ся: поскавчить та і перестане, хіба після збере який лишній пятак. А мірошник і сам не-одному християнинови так чуприну наскубе, що, як-коли, і волосє у руках зостанеть ся, а з очий іскри, мов у кузнї з під молота посиплють ся... Еге, от яке діло: мірошникови гроші віддай і поважанє. І віддавали, нічого грїха таїти. Перед образами люди низько кланялись, а перед моїм приятелем ще низше.

А йому усе щось мало. Ходить сердитий та невеселий, мов його щєня яке за серце гризе. І усе собі думає: «А не так щось на свїті зроблено, — ні не так! Щось чоловікови з грїшми не так весело, як би хотїлось».

От раз Харко його і питає:

— А що се ви пане господарю, невеселі усе ходите, наче хто вас у помїї вкинув? Чого ще ваша господарська душа бажає?

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з	Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з	Зимної-води		6:30			дв. Підзамче
7:40	з	Янова		2:45	до	Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до	Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до	Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05				9:25	до	Янова	
8:15	з	Сокаля, Рави рускої		9:35	до	Підволочиск, Бродів, Гусятини дв. Пидз.	
9:00	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53			дв. Пидз.
11:15	з	Ярослава і Любачова		10:10	до	Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	з	Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до	Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
1:01	з	Янова				тільки в неділі і свята	
1:40	зі	Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	до	Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня	
		від 7. вер. до 15. пад. включно				включно в неділі і свята	
2:20	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Пидз.		9:45	до	Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	з	Сокаля, Белзця і Любачова		2:55			
				3:05	до	Кракова (Відня) Хавівки ч. Ряшів	
				3:15	до	Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.	
				3:20	до	Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
				3:26	до	Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				5:25	до	Брухович	
						до Ярослава	
Ніч				Ніч			
8:45	6:10	з	Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до	Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з	Іцкан, Сучави	6:40	до	Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з	Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня	6:50	до	Янова від 1. чер. до 15. пер. т. в дні б.	
			щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята	7:00	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	7:58	з	Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно	7:10	до	Сокаля і Рави рускої	
	8:15	з	Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.	7:20	до	Тернополя дворець головний	
			з Янога тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.	7:42		дворець Підзамче	
	8:14	з	Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту	7:47	до	Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
	9:21	з	Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави				
	9:55	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пидз.	8:35			
	10:10	з	Лавочного (Пешту) Хирова	9:10			
	10:08	з	Скольного, Калуша	10:40	до	Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	10:25	з	Підволочиск на дворець Підзамче	10:50	до	Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	10:30	з	Підволочиск на дворець головний	11:10	до	Підволочиск, Бродів дв. голов.	
	12:10	з	Кракова (Відня), Самбора, Сянока	11:32			
	3:05			4:10	до	Кракова (Відня, Берлина)	
	3:31			5:50	до	Брухович від 7. мая до 10. вер.	
	6:01						

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіпких ч. 5) уділяє ієссить в срагаже лівничих, продає білети всякого рода і розклади їади.

За певну і добру льокацію поручаємо

4 1/2 % листи гіпотечні
 4 % листи гіпотечні коронови
 5 0/10 листи гіпотечні преміовані
 4 % листи товариства кредитового земского
 4 1/2 % листи Банку краєвого
 5 % облігації Банку краєвого
 4 % позичку краєву
 4 % облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ
 ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Важне для рільників!

САМОЧИННІ

приряди до підливання в цілі знищення дикого ріпаку і дикої гірчиці, возячі на більші площі, а носячі для менших ужитків.

КОСЯРКИ до трави, конюшини і збіж.

Розтрясачі кінні до сіна. Грабарки кінні до сіна.

Найліпшою сіваркою рядовою в Ph. Mayfarth & Co.'s ново споряджена „**AGRICOLA**” (система пересування коліс) до всіляких насін і ріжнородної величини висіву без зміни коліс; на ґрунта гірські і рівнини, дуже легко ходячі, незмірно тревалі, дуже дешеві.

Уможливають дуже велику ошадність в праці, часі і грошах.

Ручні праси до сіна і соломи, лускачі до кукурудзи, керати, молотарні, млинки до чищення збіжа, триери, плуги, вальці, борони вирабляє і достарчує яко спеціальність з порученем, в найновішій, вибірній за найліпшу узнаній конструкції

PH. MAUFARTH & Co.
 ц. к. уприв. фабрика машин рільн. особливша фабрика прас до вина і машин до овочів. у Відни, II. Taborstrasse Nr. 71.
 Відзначена 400 золотими, срібними і бронзовими медаліями.
 Обширні каталоги і численні письма з узнанем — даром.
 Заступці і відпродавці пожадани.

Медаль заслуги на виставі край. в р. 1894.

Знані Полотна
 яко найліпші чи-сто лянні

грубші і тонші вебіві і на сорочки. Простирала без шву і т. п.

Дими, Ручники, Хусточки до поса, Обруси і Сервети, Стирки, Полотна вітрільні (Segeltuch), Дреліхи на ліберії, Матераці, Матерії вовняні на убраня (Zeigi) і т. п. вироби найліпшої якости власного виробу поручає по уміркованих цінах

МЕЧИСЛАВ ГОНЕТ
 передтим Володислав. в Корчині п. п. Корчина (Галичина).
 Цівники і прібки жаданих родів висилає даром і франко. 8—15

Товариство взаїмного кредиту „ДНѢСТЕРЪ”
 стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просвьіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1 % додатку на кошта адміністраційні, властвителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ричителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першім місяці, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Свьященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ричителів предложити еще полісу житєву; обезпечитись можна через „Днѣстеръ” в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбинацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 %.

Уділ членський вимосить 50 кор., вшсове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Днѣстеръ”.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Днѣстеръ”.

Хто хоче заробити 400 марок місячно певно, легко і без ризика?

Нехай шле свою адресу без марки під **V, 21,**
Анонсен Exped. K. F. Wojtan Leipzig-Lindenau.